

[J. Chr. Jensen.]

at der vil blive Enighed om, at disse Forslag hurtigt maa ophøjes til Lov, og jeg anbefaler dem til hurtig Fremme.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om en anden Sag angaaende Fremme af Byggeriet i al Almindelighed. I Foraaret indbragte Byggefagenes Arbejdere og Arbejdsgivere et Andragende til Handelsministeren om en midlertidig Haandsrækning til det Byggeri, der endnu ikke var færdigprioriteret, da den økonomiske Krise indtraadte. Hele denne Byggevirkosomhed var baseret paa et Kursniveau, der laa mellem 10 og 15 pCt. højere end det nuværende. Naar man ved, hvad Obligationsskurserne betyder for netop denne Industri, vil man forstaa, at dette er ikke mindre end katastrofalt for de byggende.

Hvis der ikke træffes en midlertidig Ordning eller eventuelt tilvejebringes et frivilligt Moratorium, hvad man nu vil, vil en stor Mængde Sammenbrud og Fallitter ikke kunne undgaas. Dette vil være til Skade for alle og vil bevirke, at det vil være vanskeligere at faa Folk til at optage nye Virksomheder. En Tvangsprioritering med et yderligere meget betydeligt Udbud af Obligationer paa Markedet vil meget væsentligt forværre Krisen.

Handelsministeren, med hvem der er forhandlet om dette Spørgsmaal, har taget forstaaende og velvilligt paa Andragendet, og jeg henstiller til rette vedkommende, at der snart træffes en Ordning af dette for store Dele af vort Samfund saa betydningsfulde Spørgsmaal. De Rystelser, vor Realkredit har været ude for ved Sammenbrudet af Jydsk Landbohypotekforening og nu sidst ved de meget sørgelige Forhold i Østifternes Hypotekforening, har naturligvis ikke gavnet Hypotekforeningsobligationsmarkedet, men disse Forhold maa og kan ikke forrykke Sikkerheden for vore Obligationer i al Almindelighed. Jeg har særdeles godt Kendskab til Kreditselskaberne, særlig hvad Pantessikkerheden angaar, og jeg ved, at de danske Kreditselskaber ledes meget forsigtigt, og at den Pantessikkerhed, som er Grundlaget for vore Obligationer, er saa solid, at der ikke er mindste Grund til Nervøsitet eller Ængstelse.

Hvad angaar det, der er sket i Østifternes Hypotekforening, var det en Fejl, at Direktionen ikke samtidig med, at Offentligheden fik Meddelelse om det beklagelige Bedrageri, ogsaa fik Meddelelse om, at Foreningen naturligvis hæftede for de Obligationer, der uberettiget var udstedt. Med-

delelse kom først Dagen efter, og det var ca. 36 Timer for sent. I øvrigt er det givet, at Bestyrelsen og Direktionen uden Hensyn til Skyldspørgsmaalet, for at Offentligheden fortsat kan bevare den absolutte Tillid til vore Kreditinstitutioner, maa tage Konsekvenserne af det skete. Alt, hvad der vedrører vor Realkredit, er det mest ømfindelige i hele vort økonomiske Liv; derfor gælder det om, at Offentligheden helt og fuldt kan bevare Tilliden til disse Institutioner og de Folk, der leder dem.

Jeg anbefaler de to Lovforslag, som her er til Behandling, til hurtig Fremme.

Pinholt: Af de to Lovforslag om Skattelempelser, som her er til Forhandling, angaar det af Indenrigsministeren fremsatte kommunale Skattelempelser for nyopførte Boligejendomme. Det er jo kun nyt, for saa vidt som det bestemmer, at Kommunerne skal forpligtes til at give denne Skattelempelse for Boligerne. De tidligere Love fra 1916, 1917, 1918, 1919, 1920 og 1928 gik alle ud paa at bestemme, at saadanne Lempelser kun skulde gives, for saa vidt Kommunalbestyrelsen indstillede til Indenrigsministeriet og dette bifaldt, at der skulde ske Fritagelse for Boligskat. Mig bekendt har der ikke foreligget noget Lovforslag eller været vedtaget nogen Lov, som gik saa vidt som dette Lovforslag, at *forpligte* Kommunerne til at give denne Skattelempelse.

Saa vidt jeg forstod den ærede sidste Taler, beklagede han, at dette Lovforslag i Modsætning til tidligere Love ikke tog andet med end Boligbyggeriet. Men det er jo ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger dette. Mig bekendt har intet af de tidligere Lovforslag taget andet med. De tidligere Love havde ogsaa kun Boligbyggeriet med. Nu er det muligt, at det ærede Medlem kan have Ret i, at der kunde være Grund til ogsaa at tænke paa Erhvervsbyggeriet. Det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg maa sige for mit eget og mit Partis Vedkommende, at vi ser med nogen Betænkelighed paa, at man vil forpligte Kommunerne til at give denne Skattelempelse.

Thi der er dog neppe nogen, der har mere Begreb om, hvad der i denne Henseende bør kræves, end netop de kommunale Myndigheder. Naar de hidtil har benyttet sig forholdsvist lidt af den Beføjelse, de har haft, har det aabenbart været, fordi de ikke har villet medvirke til, at der kom en skattemæssig Ulighed indenfor Kommunerne. Jeg ved jo ikke, hvor mange Kommuner det ærede Medlem, der nu ryster paa